

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Департамент науки і освіти Харківської обласної державної адміністрації
Харківська торгово-промислова палата
Державний біотехнологічний університет,
Факультет управління торговельно-підприємницькою та митною діяльністю
Харківська торгово-промислова палата
Краківський економічний університет (Польща)
Варшавський університет наук про життя (Польща)
Азербайджанський університет кооперації (Азербайджан)
Стамбульський університет Айдин (Туреччина)
Батумський державний університет імені Шота Руставелі (Грузія)
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
Сумський національний аграрний університет
Державний вищий навчальний заклад «Ужгородський національний університет»
Полтавський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр Міністерства
внутрішніх справ України

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ,
ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ ТА ТОРГІВЛІ**

**Тези доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції**

4 листопада 2025 р.

Харків

туристичних спеціальностей у контексті вивчення історії міжнародних відносин та розвитку індустрії туризму	305
Лаубіс О., Худавердієва В.А. Гастрономічний туризм та фактори впливу на його стратегічний розвиток	307
Ловкайтес В.С. Інтеграція стратегії, бізнесу та ІТ у процесі цифрової трансформації	309
Мерчанський В.В. Перспективи розвитку міжнародного ділового туризму	311
Найдьонова Я. Ретрит – новий вид туризму	313
Омельченко Г.Ю. Інституційні перешкоди в реалізації інноваційних проєктів у сфері туризму	314
Омельченко Г.Ю., Холодок В. Д. Міжкультурна комунікація як фактор підвищення якості сервісу в індустрії гостинності	316
Решетілова Т.Б. Трансформація маркетингу у сфері туризму на засадах стохастичності в споживчій поведінці	318
Свид Б. Стратегічні підходи до розвитку інфраструктури туризму	320
Сорокіна С.В., Омельченко Г.Ю. Інноваційний розвиток культурного туризму в умовах глобалізації та крос-культурних взаємодій: пріоритети національної туристичної стратегії	322
Терещук М.М. Індустрія туризму в умовах глобалізації: правові орієнтири Європейського Союзу	324
Федорченко Д.В., Даниленко В.В. Стандарти та логістичні рішення інклюзивності туристичної інфраструктури	326
Фричко Д.І., Даниленко В.В. Інклюзивний дизайн у цифрових платформах бронювання	327
Фролов Р.В., Даниленко В.В. Використання Big Data для персоналізації логістики туристичних пакетів	328
Ханас У.Я., Омельченко Г.Ю. Збереження культурної спадщини як чинник сталого розвитку регіонів України	329
Худавердієва В.А. Управління цифровою трансформацією туристичної діяльності на стратегічному рівні	332
Худавердієва А.В., Татар Л.В. Стан та перспективи розвитку гастрономічного туризму	334
Яїцький В., Омельченко Г.Ю. Наслідки війни для інфраструктури та туристичних підприємств	336

ІНДУСТРІЯ ТУРИЗМУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: ПРАВОВІ ОРІЄНТИРИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Терещук М.М., канд. юрид. наук, ст. викл.
Білоцерківський національний аграрний університет,
м. Біла Церква, Україна

Сфера туризму в ХХІ столітті стає однією з ключових галузей глобальної економіки та міжкультурної взаємодії. Інтенсивний розвиток інформаційних технологій, спрощення транспортних сполучень та зростання мобільності населення формують нові виклики та можливості для туристичної індустрії. Водночас глобалізація вимагає не лише економічної, але й правової адаптації, що особливо виразно проявляється в межах Європейського Союзу, який є одним з провідних світових центрів туристичної активності. Європейське право відіграє фундаментальну роль у встановленні стандартів безпеки, якості послуг, захисту прав туристів та забезпеченні культурної інтеграції в умовах крос-культурної комунікації [1].

ЄС має розгалужену систему нормативного регулювання туристичної галузі, що базується на принципі свободи пересування, закріпленому в установчих договорах Європейського Союзу. Туризм розглядається як важливий елемент внутрішнього ринку та механізм соціально-культурної взаємодії. Одним із ключових нормативних актів у цій сфері є Директива (ЄС) 2015/2302 про пакетні туристичні послуги та пов'язані туристичні послуги, яка гарантує високий рівень захисту прав споживачів при бронюванні турів, подорожей та готельних послуг. Ця директива встановлює обов'язки туроператорів щодо прозорості умов, відповідальності за виконання договору та надання достовірної інформації про послуги [2].

З огляду на глобальні тенденції цифровізації, важливою віхою стало прийняття цифрового регламенту та акту про цифрові послуги, що визначає правила для онлайн-платформ, у тому числі тих, що надають туристичні послуги. Його метою є захист споживачів, забезпечення чесної конкуренції та прозорості у цифровому середовищі [3]. Це особливо важливо для розвитку трансграничного туризму, коли туристи замовляють послуги онлайн, перебуваючи в іншій державі-члені ЄС.

Крос-культурна комунікація у туризмі набуває особливого значення в умовах глобалізації. ЄС активно підтримує програми культурного обміну та захисту культурної спадщини через правові механізми, закріплені, зокрема, у Римській конвенції про захист

культурної спадщини та Лісабонському договорі. Культурна ідентичність розглядається не лише як соціальний феномен, а й як правова цінність, що потребує охорони на наднаціональному рівні [4].

Варто підкреслити, що правова політика ЄС у сфері туризму має виражений соціальний вимір. Вона спрямована не лише на розвиток ринку послуг, але й на зміцнення міжкультурного діалогу, підтримку сталого туризму та збереження культурного різноманіття. Принципи сталого розвитку інтегровані в численні програми ЄС, які сприяють формуванню етичних стандартів туристичної діяльності та зменшенню негативного впливу масового туризму на довкілля та локальні спільноти.

Для України, яка активно інтегрується у правовий простір ЄС, важливо не лише адаптувати національне законодавство до європейських стандартів, а й створити ефективну систему контролю за дотриманням прав туристів та стимулювати розвиток транскордонних туристичних маршрутів. Імплементация Директиви 2015/2302, а також цифрових актів ЄС відкриває нові можливості для розвитку інноваційних туристичних сервісів, посилює конкурентоспроможність українських туристичних компаній та сприяє культурному обміну.

Таким чином, сучасні тенденції розвитку туристичної індустрії в ЄС свідчать про поступову трансформацію правових механізмів — від класичного регулювання внутрішнього ринку до комплексного управління культурними, цифровими та соціальними процесами. Європейське право не лише задає стандарти безпеки та якості туристичних послуг, але й виступає дієвим інструментом формування крос-культурного діалогу, сталого розвитку та правової інтеграції.

Список використаних джерел

1. European Commission. (2023). *EU tourism policy*. European Union. <https://tourism.ec.europa.eu/policy/eu-tourism-policy>.
2. European Parliament and Council. (2015). *Directive (EU) 2015/2302 on package travel and linked travel arrangements*. Official Journal of the European Union. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32015L2302>.
3. European Parliament. (2022). *Digital Services Act*. Official Journal of the European Union. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32022R2065>.
4. Council of Europe. (2017). *European Cultural Convention*. Council of Europe. <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/018>.